

Om Ebbe Jönssons landsförvisning

Släktrrelation: Ebbe Jönsson var mormors farfars far till Sven Simonsson, som var Emmas morfars far och Carl Gustafs farfar. Ebbes son var Jacob (Ebbesson) Sporsmed

---

Ebbe torde vara född ca 1590 i Kylhult, Traryd. Han gifter sig efter 1624 med Elin Nilsson som är änka efter krigsprästen Johannes Laurentii. Troligen dör Elin ca 1635 och Ebbe ca 1637. I början av 1620-talet kommer Ebbe hem från krigståg och blir länsman. Ebbe och svågern Nils råkar i en mängd stridigheter. Men det visar sig ganska snart, att Ebbe varit ohederlig mot sina grannar och det allmänna. Han hade tagit för mycket betalt av postbonden i Traryd. Han hade köpt oxar och lovat säljaren slippa betala boskapspenningar för dessa. Vid ett äktenskapsbrott mellan trolovade hade han tagit för låga böter. Han hade tvingat en dansk krämare, som saknade pass, att sälja till sig 26 alnar lärft för 10 daler och själv sålt 17 alnar av lärften för 29 daler. Han hade konfiskerat en tunna sill, som hustrun till en för sexualbrott till Danmark rymd man hämtat där och sedan sökt sälja. Ebbe hade själv sålt sillen och ej redovisat inkomsterna. Anklagelserna mot Ebbe var så grava, att de skickades till ståthållaren, som remitterade dem till hovrätten. Men häradsrätten fick målet åter. Då satt en adelsman Nils Sjöblad som domhavande. Då Ebbe hörde domen, förlorade han fattningen och i ett vredesutbrott tog han heder och ära av domare och nämnd. Han kallade Lars i Alandsköp för horkarl och häradsförrädare. Han sade, att Jöns Jeppsson i Horn borde hänga i galgen i stället för att sitta i rätten. Han kallade Lasse i Broddalt för landsförrädare, därför att han fått skattefrihet på sin gård. Nils Sjöblad och de tre nämndemännen krävde då, att Ebbe skulle taga tillbaka, vad han sagt. Denne förklarade då, att han hellre ville mista livet än göra detta. Han dömdes då till döden. Ingen av de närvarande ville göra förbön för honom. Ebbe kallade allmogen hundar och tjuvar. Då målet än en gång blev återförvisat, okvädade Ebbe rätten och yrkade, att Nils Sjöblad skulle äta upp sin dom. Hovrätten landsförvisade Ebbe till Ingermanland, som ju tillhörde Sverige¹. År 1630 lämnade Ebbe landet. Ebbes hustru Elin förordnades då till gästgiverska i Kylhult. Ebbe kommer tillbaka 1635. Han hade fått kunglig nåd mot att han skulle hålla sig lugn. Hustrun är sannolikt död, ty svågern Nils Persson är nu gästgivare. Ebbe är emellertid en bruten man och dör kort därefter.

Källa: Valter Elgeskog ur "En bok om Traryd- Hinneryd" sid 169. Delar av detta finns i Sunnebo Häradsrätt januari 1630 sid 2-3

Det svenska Ingermanland 1617–1721

Sveriges intresse i Ingermanland var strategiskt. Området skulle utgöra en buffertzona för ryska attacker mot Karelska näset och dagens Finland. Dessutom skulle rysk handel tvingas passera svenskt territorium. Ingermanland hade ett hårt rykte under sin tid i det svenska stormaktsväldet. Sverige använde Ingermanland som område dit man skickade dem som dömts till förvisning och området har i äldre historisk forskning också kallats för "Sveriges Sibirien". Generalguvernör [Göran Sperling](#) noterade också befolkningens "medfödde argheet" och beskrev områdets lantbefolkning som "oregerlige och vilde gemuther"^[8]

